David Rendle.

ATTENHUNDREDESEXOGHALVTRES. * SRIFGONEGOEDERONUHNETTA

2den. Novbr.

Mel.: Lott ist todt.

Om »Hamborgs Brand« De har vel hørt?
Den var i »To og Fyrre«;
Men i »Halvtredserne« der var
En »Brand« og den var større!
Da Vægteren paa Sankt Nicolai,
Man spurgte: »Hvor er Ilden«?
Han skreg: »Den er paa »Neuer Wall«
Og saa i Skyer vilden
:,: Han klemted', raabte Brand ved Dag og Nat —
I Davids Hjerte Flammerne tog mer og mere fat! :,:

Det brændte svært fra »Kjælderen«
Og op i Hjertekam'ret;
Den stakkels David Bendix han
Kun sukkede og jamred:
»Jeg Stakkel har ej assurert,
Hvem vil vel Ilden slukke?
Saa kom Therese — En — To — Tre!
Hun standsede hans Sukke —
:,: Og Anno: Atten-Hundred Sex-Halvtreds.
Den 2den i November, var han glad og veltilfreds! :,:

Hans Redningsmand en Koue blev —
Ja, Alt sig heldig stiller.
Naar han i Lykkens Lotteri
Paa »*Nr. 16*« spiller —
Han er ihærdig, flink — ja, vi
Slaar fast den Hypothese:
»Magneten«, som han kredser om,
[illegible]
Det er jo hans Therese!
:,: Philister er han ej — nej, tvertimod!
Et Sagn os melder: Samson slog han i Hr. Melchiors Bod! :,:

Se, derfor Venner ville vi
»Sølvbryllupsparret« hædre,
Paa Touren taer vi derses Børn.
Nu med — jo fler — jo bedre!
Vort Feltraab Donner være skal,
(Hvis De det ikke kjender,
Saa er det — stundom — Noget fælt,
Med »Tømmermænd« det ender!)
:,: Kom, klink — gid vi om »Fem og Tyve« Aar,
Med Donner være samlet, da vi selv en Donner faar! :,:

2. November 1881.

Mel. Sikken voldsom Trængsel.

Vil I stanse al Commerce og Snak,
skal I ha' saa mange tusind Tak,
jeg vil vise Jer, hvorledes man
lettest Veien hiemad finde kan,
thi skiont den just ei er meget lang,
og skiønt I er gaaet den mangen Gang,
tror jeg neppe, Bacchus egner sig
til at føre Jer paa rette Vei,
nei nei nei nei nei nei,
Bacchus fører Jer den gale Vei.

Udenfor der staar en Buste skiøn,
den Jer viser op til M. E. Grøn,
dèr I skal dog ei i Tøiet gaa,
thi kun hvide Varer kan man faa;
gaa forbi Theatrets skiønne Skur,
vis, at I har faaet en stærk Natur,
Rydbergs Kjælder I kun streife maa,
ellers let I komme ovenpaa,
thi thi thi thi thi thi
lige overfor dèr stanse vi.

Østergade 16, sé I ret,
hvordan alting straaler fixt og net,
alt moderne, allerførste Slags,
alle Kjoler „sidde" lige-strax,
tror man, at der findes en Skavank,
er det kun, fordi man ei staar rank,
Ak! hvor ofte maa ei Chefen sige:
‚De maa virk'lig staa lidt mere lige,
lige lige lige lige lige lige,
hører De, min søde lille Pige."

Ja, hvad kan man sig vel ønske mer,
Silketøier, Hatte, Blomster, Fier,
alting bliver næsten revet væk,
Concurrenterne faa mange Smæk;
bedre end Butikkens fine Klæ'r
er dog Cheferne, der færdes dèr,
ja der ymtes om, og Rygtet si'er,
David elskes mest af unge Pi'er,
Pi'er Pi'er Pi'er Pi'er Pi'er Pi'er,
Moritz sorgfuldt bøier sig og tier.

Naar I først saa i Butikken staa,
Bendix Damerne gi'er Tøiet paa;
for ham, Ægtemænd, i Agt Jer ta',
Eder klæ'r han meget heller a',
og det vilde ei sé nobelt ud,
paa Anstændigheden giøre Brud,
naar I vare nødt at gaa derfra
uden Klæder paa — etc.,
la la la la la la,
derfor skynd Jer blot at stikke a'.

Men I Stakler kommet er tilkort,
Damerne vil ikke mer gaa bort,
thi naar Bendix viser Kioler frem,
glemmes alting, Maden, Hus og Hiem,
derfor vil jeg med Jer Afsked ta',
vil blot be' Jer raabe høit Hurra
for det Firma og for den Butik,
hvorfra tvende Hiem sin Lykke fik,
drik drik drik drik drik drik,
Eders Vin for Bendix og hans „chic".

Carl Hertz